

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 9

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, JANUARY 12TH, 1932

LETO XXXIV — VOL. XXXIV

Zanimive vesti iz življenja Ameriških Slovencev po raznih mestih

Rojak Frank Zavrl, v Cannon City, Colo., se je z avtomobilom peljal domov. Spotoma je pobral nekega neznanca, ki se je hotel peljati naprej. Kmalu je začutil Zavrl, da mu neznanec stiče po žepih, in ko ga je prijel, je lopov pokazal revolver. Zavrl mu je hotel izbiti revolver iz rok, toda revolver se je pri tem sporožil in nevarno zadel rojaka Zavrla v roko.

Mr. John Jerič, urednik "Ameriškega Slovence" je prejel iz svojega rojstnega kraja, iz Regerce vasi pri Novem mestu, da je tam na božični dan premil njegov oče Ivan Jerič v visoki starosti 84 let.

V nedeljo, 17. januarja, ob 5:30 zvečer se bo na radio postaji WTMJ v Milwaukee, Wis. oddajal slovenski radio program.

V Aurora, Minnesota, je umrla rojakinja Frančiška Rajer, doma iz Pristave pri Zatični na Dolenjskem. Ranjka zapušča soproga in osem sinov, eno sestro v Texasu, dve sestre v domovini in dva brata v Ameriki.

V Berwin, Illinois, je umrla rojakinja Frances Gartner, stara 63 let. Zapušča moža in več otrok.

Wittovi pristaši

Apelatna sodnica je včeraj odločila, da so Wittovi pristaši, katere Witt uradno imenuje, lahko navzoči v volivnih kočah pri številu glasov.

Listnica uredništva

A. K. Nam je žal, da v navedenem slučaju ne moremo absolutno ničesar narediti. Prednost v kvoti imajo le izurjeni poljedelski delavci ali specialisti v gospodinjstvu, in morajo to pod prisego dokazati. Pozdrav!

J. J. Pošljite dotičnega v urad Associated Charities, ki se nahaja v poslopiju Guarantee Title & Trust Co., Superior Ave., blizu 9. ceste. Ako tam razjasni svoj položaj resnično, se bo gotovo skrbelo za dotičnega.

Naročnik. Vi želite, da vam razjasnim, kaj pravzaprav pomeni "brandy." Žal, da ne zahnajmo v Kanado, odkar je pa prohibicija upeljana v Ameriki, je pa že tako dolgo, da smo zgubili pojem o pristnem "brandy."

Smrt rojaka v Minnesoti

Družina Skubic iz Aurora, Minnesota brzojavno sporoča, da je v nedeljo preminul njih dragi oče Anton Skubic, katerega pogreb se vrši v sredo dopoldne. Anton Skubic je bil vdovec in poznan mnogim tudi v Clevelandu. Svoječasno je bil glavni podpredsednik K.S.K.J.

Mestni uslužbenci

City Hall bo danes popoldne zaprt, da dobijo vsi uslužbenci priliko, da lahko glasujejo. Največje "važnosti" je, da glasujejo mestni uslužbenci za republikansko mašino, ker sicer zna dobiti City Hall nove gospodaje.

Hrvatski Politični Klub

Na svojem sestanku preteklo nedeljo je Hrvatski Politični Klub v Clevelandu oglasno se izjavil, da bo podpiral kandidaturu Ray T. Millerja za župana.

Češnja cvete

Mr. Hrovat nam je povedal te dni, da cvete na njegovem vrtu češnja, in obljubil je tudi, da nam prinese nekaj cvetov, toda jih še nismo videli, a verjamemo pa.

* Ameriški marini so včeraj bombardirali ustaše v Nicaragui.

Besedna vojna med Nemci in zavezniki se bo pri- čela. Amerika bo zgubila

Berlin, 11. januarja. Med vladami zaveznikov in med nemško republiko se bo v kratkem začela silna vojna z besedami, ker je Nemčija odpo vedala nadaljno plačevanje vojnih dolgov. Nemci so prepričani, da bodo zmaga-li v tej vojni. In če bo kdo zgubil, bo zgubila Amerika, ker ne bo dobila denarja. Pa tudi o aktualni vojni med Nemčijo in Francijo se govori. Nemci sicer ne pričakujejo, da bi francoska armada zasedla Nemčijo radi neplačila vojnih dolgov, toda Adolf Hitler, vodja nemških fašistov, je izjavil, da če Francozi preokračijo nemško mejo, da se jim Nemci postavijo po robu. Koncem tega meseca se vrši konferenca v mestu Lausanne, v Švici, glede vojnih dolgov. Najbrž bo ta konferenca sklenila, da se prizna, da Nemčija ne more začasno plačevati vojnih dolgov, in se bo obvezala, da začne s plačili dolgov v času, ko bo zopet zmogoča plačevati. Medtem pa bo Francija obvestila Ameriko, da tudi Anglija. Nemška izjava pa bo tudi silno vplivala na razoroževalno konferenco v februarju. Francija in mala ententa se bodo izgovarjali, da nimajo nobene garancije za plačilo vojne odškodnine, kar bo dober izgovor, da ne pričnejo z razoroževanjem. Splošno mnenje francoskega časnopisa pa je, da se ne more nič definitivnega narediti tozadevno, dokler Zedinjene države ne izvolijo novega predsednika. Hoover ne čuti več moči, da bi mogel govoriti v imenu ameriškega naroda.

Veliko darilo

Te dni je odbor združenih društev fare sv. Vida izročil cerkvenemu vodstvu župnije sv. Vida ogromno svoto \$10,000.00, kar je prispevek združenih društev za novo cerkev. To svoto so nabrali marljivi člani združenih društev fare sv. Vida pri svojih veselicah in prireditvah, ki jih od časa do časa prirejajo. Gotovo je bilo stotine težav, trpljenja in dela, da se je nabrala skupaj tako visoka svota, toda kamen do kamna palača, ta pregovor je tudi sedaj dokazal, da je resničen. Grozilo je že, da se začasno ustavijo sedanja dela pri novi cerkvi, toda nepričakovano dar \$10,000.00 od strani združenih društev je zopet pospešilo delo. Vidi se, kako neumornost in vztrajnost tudi v teh časih pripelje do velikega uspeha.

Spomini na ogenj

Včeraj so pokopali v Clevelandu Wallace W. Upton, 64 let starega junaka ob priliki velikega požarja v collinwoodski šoli. Ogenj je v tej šoli nastal 4. marca, 1908. Tri učiteljice in 172 otrok je tedaj zgorelo. Mr. Upton je tedaj imel mlekarno blizu šole. Prišel je na lice mesta in pomagal nositi otroke iz gorečega poslopja. Rešil je življenje eni učiteljici in 17 otrokom. Mnogo slovenskih otrok je tedaj zgorelo, in mogoče je, da je Upton tedaj rešil tudi kakega slovenskega otroka. Na vsak način naj mu bo ohranjen časten spomin.

Četrta obletnica

V četrtek, 14. januarja, se bo brala ob pol sedmi uri zjutraj v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojnim Louis Lesjak ob 4. obletnici njegove smrti. Prijatelji ranjkega so prošeni, da prislovovali za Millerja v 10. 23. 28.

VIŠJE, VIŠJE SE DVIGAJO DAVKI!

Usoda kandidatov je danes v ljudskih rokah

Danes je dan, ki ga predpisuje nova mestna ustava, da izberejo državljani izmed mnogih kandidatov za župana dva, o katerih so prepričani, da uživata največje zaupanje in da sta zmogljiva nastopiti potem 16. februarja pri glavnih volitvah. Volitve, kot jih bomo imeli danes, niso strankarske volitve. Stranke so sicer postavile svoje kandidate, toda vsakomur je bilo na prostu dano prijaviti svojo kandidaturo.

Današnje primarne volitve so svobodne volitve, in brez oziroma, kako ste kdaj prej volili, lahko danes volite, kot želite, republikanca, demokrata, neodvisnega ali komunisti. Nihče vas ne bo vprašal, kakšnega prepričanja ste, vi volite, kar hočete. Volivne koče so odprte od pol sedme ure zjutraj pa do pol sedme ure zvečer. Kdor bo pri volivni koči še do sedme ure zvečer, mora dobiti vstop.

Kdo bo dobil? Dr. Walz gotovo ne. Glasovi oddani za njega, bodo glasovi protesta, in ravno tako glasovi za komunisti Forda. Niti Walz niti Ford ne pričakujeta zmage. Borba se bo torej omejila na tri kandidate: na Millerja, Morgana in Witta. Slišalo se je dovolj o vseh kandidatih, na shodih, po radiu in po časopisih. Mi mislimo, da je do danes že vsak državljan storil svojo sodbo in je odločen, koga bo volil.

Že takoj, ko je Ray T. Miller, naznanil svojo kandidaturo, so pričeli prihajati v naš urad stoteri Slovenci, ki so ponudili svojo podporo Millerju. Stotine Slovencev se je registriralo za te volitve, ko prej že dolga leta niso volili. Ime Miller je kot elektrika presunilo naše ljudi, in vemo, da bodo v največjem številu glasovali za Millerja v 10. 23. 28.

32. in 33. vardi, kjerkoli bivajo naši volivci.

Kar nam je danes najbolj pri srcu je opomin vsem registriranim volivcem, da ne zamudijo volitev. O zmogljivosti, obljubah in delu posameznih kandidatov smo slišali dovolj tekom kampanje, danes je le vaša dolžnost, da volite. Potrezoval se bo sleherni glas.

Danes je oni dan, ko se bo dala na tehnično tudi bližnja bodočnost boljše vpliva Slovencev pri mestni vladi. Kandidat Miller garantira v slučaju izvolitve upoštevanje Slovencev v prvi vrsti. Ako zedinimo Slovenci vse glasove na enega kandidata, tedaj dobimo brez dvoma zmago. Ako bomo volili zopet razcepljeno, tedaj bomo razcepljeni tudi v bodoče in nikjer upoštevani.

Umetnost je tudi, da se na tem mestu zahvalimo vsem stoterim požrtvovalnim rojakom, ki so zadnje tedne tako neumorno delali v prid kampanje Ray T. Millerja. Može kot žene so kar tekmovali pri svojem delu. Gotovo jim to ne bo pozabljeno in poplačano, karkoli mogoče.

Slovenski državljani v Clevelandu so pod novim vodstvom Mr. Frank J. Lauschet pokazali nenavadno zanimanje za volitve. Navdušenje naših ljudi se je zlasti pokazalo sinoči pri velikem političnem shodu.

Računa se, da bo števje glasov nocoj večer kmalu končano. Vsak državljan dobi namreč samo en volivni listek v roke, na katerem so imena vseh petih kandidatov za župana. Naredi se samo en križ pred imenom enega kandidata. Ako zaznamujete več kandidatov s križi, je glasovnica neveljavna.

Volivci lahko pričakujejo, da se bo nocoj večer ob 8. uri že lahko znalo, kdo, oziroma katera

dva sta bila izbrana izmed vseh kandidatov. Dotična dva postane glavna kandidata pri volitvah 16. februarja. Torej bomo imeli še eno kampanjo. Nekako 14 dni po današnjih volitvah bo počival politični ogenj, da se zadnja dva tedna pred volitvami v februarju znova razpali. Medtem pa: Vsi Slovenci in Slovenke, od prvega do zadnjega, ako ste registrirani, volite danes. Ako ste kdaj pozabili na volitev, ne smete tega storiti danes. Potrebujemo sleherni glas.

Volivne novice

Jutri zjutraj izide "Ameriška Domovina" kot po navadi. Priobčena bodo natančno vsa volivna poročila in posamezne zanimivosti, ki so se pripetile na volivni dan, zlasti pa številke, kako so Slovenci glasovali v posameznih varteh, kjer se nahaja večje število naših državljanov.

Novorojenci

Teta štoklja je obiskala sledeče družine zadnje dneve in dostavila prince in princezinje kot sledi: družini John Komin dečka, družini Martin Kavas dečko, družini Cernkovich dečka, družini Louis Bezek dečka, družini Jos. Laušin dečko, družini James Požun dečko, družini Frank železnik dečka. Vsem družinam iskrene čestitke!

Parada mokrih

Direktor Barry je prepovedal paradirati ženskam, ki so proti prohibiciji. Kot vzrok je navedel, da bi potem hoteli tudi suhači korakati, in nastala bi splošna zmešnjava.

Zadušnica

Za pokojno Jennie Stražisar se bo v soboto, 16. januarja, brala sv. maša v cerkvi sv. Vida ob 8. uri zjutraj, ob priliki 30 dnevnice njene smrti.

Poročilo, ki ga je dobil kongres glede Mooneya, je obtežljivo za državo

Washington, 11. januarja. Demokratskemu senatorju Walshu iz Montane se je zahvaliti, da je prišlo v javnost poročilo Wickersham preiskovalne komisije glede Mooney slučaja. Poročilo je dobil v roke justični odsek senatne zbornice, ki bo najbrž podvzel korake, da se v bodoče preprečijo tako silne zmotne justice, kot se je to pripetilo v slučaju Tom Mooneya. Poročilo Wickersham komisije se je skrbno skrivalo, in je dobil poročilo v roke doslej samo predsednik Hoover, ki je obdržal poročilo tajno. Niti generalni zvezni pravdnik ni dobil kopije poročila v roke, da si je bilo tiskano na zvezne stroške. Poročilo vsebuje težke obtožbe napram californijski sodniji, napram policiji in državni pravdniku. Poročilo trdi, da je policija na flagranten način tekom preiskave, tekom obravnave in sodbe kršila državne postave. Državni pravdnik da je baje pripeljal na sodnijo priče, ki so morale prej svoje vloge študirati, da so znale, kaj bodo govorile, da so bile izjave prične neresnične in da so krivo prisegali. Na podlagi vsega tega bi morala biti Mooney in Billings nemudoma oproščena.

Slovenska šola

Kot smo že poročali, se vrši nocoj večer v veliki dvorani javne knjižnice na 55. cesti in St. Clair Ave. lepa predstava in prireditve Slovenske šole. Na programu so deklaracije, govori, pesmi in igra, pa tudi slovenski ples v narodni noši. Vstopnina je zastojni. Rojaki so prav prijazno vabljeni!

Gimnastične vaje

V sredo večer ob 8:30 se začne gimnastične vaje in vežbe St. Clair Merchants Association v St. Clair kopališču. Trgovci in profesionalisti so vabljeni, da pridejo, če so člani trgovskega kluba ali ne. Vežbe se vršijo pod vodstvom dveh ekspertov v gimnastiki. Pridite pripravljeni za vežbe, prinesite s seboj tennis čevlje in primerno obleko. Na razpolago bo tudi bazen za kopanje. — Dr. James W. Mally.

Zaposljena dvorana

Štiri večje prireditve v mestnem avditoriju so pripeljale tekom zadnje nedelje nad 20,000 obiskovalcev. Samo na vstopnicah so razne prireditve prinesle nekaj nad \$40,000.00 v enem dnevu. Znamenje, da je nekje še vedno dosti denarja in da ljudje plačajo, ako dobijo kaj pravega za pogledat.

Nesreča pri delu

Dobro poznani rojak John Dolenc, 1143 Addison Rd., se je včeraj močno poškodoval pri delu v tovarni Lindy Air Products Co., ko je nastala razstrelba. Dobil je poškodbe na glavi in na rokah. Nahaja se v St. Alexis bolnici. Dobremu rojaku želimo, da bi se čimprej zdravil zopet vrnil med svoje drage domače.

Poročna dovoljenja

Sledeči so dobili ali prosili za poročno dovoljenje: Frank Gregory in Katarina Arbesnik, William Avsee, 1413 E. 57th St. in Mary Kočevar. Iskrene čestitke!

K molitvi

Glanice dr. sv. Neže, št. 139 C. K. of O. so vabljeni k molitvam za pokojno sestro Frances Skulj, v torek, ob 8. uri zvečer na 1099 E. 71st St.—Tajnica.

Zrakoplovi vozijo tujce preko jezera v Zedinjene države

Detroit, 10. januarja. John L. Zurbrick, okrajni nadzornik naseljništva, je izjavil danes, da tihotapijo tujce in žganje iz Kanade v Zedinjene države v zrakoplovih, in da vlada nima nobenih sredstev, da bi to preprečila. Zurbrick pravi, da tihotapijo tujce in žganje potom treh zrakoplovnih črt iz Kanade. V Windsor, Ontario, kjer je središče tihotapstva, je vesplošno takih zrakoplovnih pristanov, odkoder se dvigajo zrakoplovi, ko nastane tema in odplovejo proti Zedinjenim državam. Ti zrakoplovi gredo proti Columbusu, Ohio, Chicago, Illinois ali pa v Davenport, Iowa. Približno se vtihotapi na ta način 10,000 tujcev iz Kanade v Zedinjene države. Tihotapci računajo \$100.00 za prevoz osebe.

Mrs. Frances Skulj

V ponedeljek okoli 9. ure dopoldne je umrla Frančiška Skulj, rojena Korošec, soproga Antona Skulja, dobro poznane družine v Clevelandu, ki je bivala na 1099 E. 71st St. Ranjka je bolehal le par dni za pljučnico, in je umrla previdena z zakramenti za umirajoče in mirno zaspala v sredi svojih dragih, ki so bili navzoči ob njeni zadnji uri. Ranjka je bila doma iz vasi Kot, fara Velike Lašče. V Ameriki je bivala 32 let, in je bila iz pionirske slovenske naselniške družine. V domovini zapušča še dve sestri, tukaj pa žalujočega soproga Antona, sina Anthony in tri hčere: Frances Russ, Rose Križman in Ida. Zapušča tudi brata Anton Korošca, 1063 Addison Rd. Ranjka je bila članica dr. sv. Neže, C.K. of Ohio, in društva Srca Marije, staro. Pogreb pokojne se vrši v četrtek, 14. januarja, pod vodstvom A. Grdina & Sons ob 9. uri v cerkvi sv. Vida. Bodi blagi ranjki rahla ameriška zemlja, preostali družini in sorodnikom pa izrekamo globoko sožalje!

Socialistični kandidat

Joseph W. Sharts, odvnetnik iz Dayton, Ohio, je bil na državni socialistični konvenciji v Clevelandu izbran za governerskega kandidata. Delegat James Maurer iz Pennsylvanije je izjavil na konvenciji, da se komunisti danes hujše borijo proti socialistom kot proti kapitalistom.

19. obletnica

V spomin pokojne Mary Kuhar se bo v petek, 15. januarja, ob 8. uri zjutraj v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. brala peta črna sv. maša ob priliki 19. obletnice smrti Mrs. Kuhar. Prijatelji ranjke so prijazno vabljeni.

Pravi čas

Od danes naprej lahko zopet po telefonu zveste pravilni čas. Pokličite Greenwich 1212, in ne da bi kaj vprašali, boste slišali natančno, koliko je ura. Čas se bo naznanil vsake četrte ure.

Važna seja

Danes zvečer ob 8. uri se vrši zelo važna seja Narodnega trgovskega kluba. Seja se vrši v sobi št. 2, novo poslopje, S. N. dom. Pridite gotovo vsi!

Važna seja

Podružnica št. 15 Sž.Z. naznanja, da ima zelo važno sejo v sredo, 13. januarja. Pridite gotovo na sejo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evrope celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljke naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 9, Tue., Jan. 12th, 1932

Povest o vrlem možu

Ray T. Miller, kandidat za župana, prihaja iz priproste farmarske družine. Povspel se je visoko, ko je zapustil domačo vasico, postal je velik mož v velikem mestu Clevelandu, kjer zna v nekaj tednih povspeti se celo do prvega moža in načelnika mestne vlade.

Kampanja, katero je vodil Ray T. Miller za nominacijo za župana, je bila pestra, zanimiva, huda, toda poštena. Miller je bojevnik: Bori se z obema rokama. Nikdar se ne izogne nevarnosti, pač pa ji zre naravnost v obraz ter jo premeta. Tega se je navadil že v mladih letih, ko je komaj odrasli fantiček Ray T. Miller kopal premost v podzemeljskih jamah.

Po naravi in po značaju je Ray T. Miller bojevnik, in sicer bojevnik, ki zlepa ne bo odnehal, ali pa sploh odnehal ne bo. Ta njegova značajnost povzroča, da Millerju uspe, česar se loti. Miller ne bo nikdar obljubil, če bo vedel, da ne bo mogel obljube izpolniti, toda kar vam Ray T. Miller kaj obljubi, tedaj veste že kar naprej, da bo tudi obljubo izpolnil, magari če gre do skrajnosti. Odnehal ne bo.

Leta in leta so v Clevelandu politični sleparji gulili državljane, da je smrdelo do neba. Miller je že v letu 1926 bil kandidat za državnega pravdnika, toda je bil tedaj poražen. Sleparije tedaj niso bile toliko šele znane, da bi prodrle do ušes slehernega državljanca, ki se ni mogel umeti, da je potreba dinamičnega prosekutorja, da očisti Avgijev hlev.

Toda Miller se je zaklel že v letu 1926, da postane državni pravdnik, naj velja, kar hoče. Pripovedoval je ljudem, da se nahajajo v City Hall neznosni sleparji ljudskega denarja, in da je treba mestno hišo temeljito očistiti. V letu 1928 je ponovno kandidiral za državnega pravdnika, in zvoljen je bil, zvoljen z veliko večino, zlasti še, ker je bilo tedaj že vsej javnosti precej znano, kako se krade po dozdevno poštenih ljudeh!

Miller najbolj sovraži hinavce, potuhnece, farizeje, sladkobesedneže, ki imajo meden jezik, v srcu pa strup. Odkritostren je do skrajnosti, prijazen, iskren, skoro otroški s prijatelji, vesele narave, toda kadar se njemu čelo stemni, tedaj je gorje za nekoga, ki je zlorabil ljudsko zaupanje in poneveril ljudstvu čast in denar. Gorje je Millerju se zameriti. In zameriti se mu ne more nihče, razven človek nečistih besed in dejanj.

To značajnost je med drugimi na primer najbolj občutil Hymie Martin, lopov, raketir, ganež prvega reda, katerega so obdolžili umora bivšega councilmana Potterja. Ta nepridiprav je bil aretiran v Pittsburghu in pripeljan v Ohio. Državni pravdnik ni imel kaj dosti dokazov proti njemu, in še ti so bili slabi. Če bi se Millerju ponesrečil ta slučaj, tedaj bi se z njega norčevala vsa Amerika. Njegovi trije najboljši politični svetovalci so šli k njemu in ga prosili naj odneha proti Hymie Martinu, ker ne bo nič opravil.

Miller se ni zmenil za vse prigovore in nasvete. Prignal je Hymie Martina pred sodni stol in z neumorno delavnostjo je prepričal 12 porotnikov, da je Hymie Martin kriv in dobil je dosmrtni zapor. Ako bi Miller tedaj zgubil tožbo proti Hymie Martinu, tedaj danes ne bi bil kandidat za župana. Osramočen bi bil v vseh krogih, njegov ugled bi padel, in tudi v uradu državnega pravdnika se ne bi nahajal danes.

Millerjev urad državnega pravdnictva je odprt vsakomur. Nobenih skrivnosti ni, nobenih prvin in zadnjih vrat. Skozi katera bi si roke podajali in prihajali in odhajali oni črni elementi, ki so bili vajeni urada državnega pravdnika predno je urad dobil Ray T. Miller.

Miller je bil rojen pred 38. leti v mestecu Defiance, Ohio. Ko je postal starejši, je pohajal v Notre Dame univerzo. Tam je vstal že ob štirih zjutraj in po zimi kuril peči v poslopjih, da si je na ta način zaslužil kaj denarja za študiranje. Očistil je dimnike, pospravil pepel, se hitro očistil v banji, potem se pa zopet vegal za eno uro k počitku, ob zajtrku so ga pa dijaki že dobili v obednici, kjer jim je stregel.

Leta 1914 je šel kot ameriški vojak v Mehiko, pozneje je pa bil zlatoiskalec v Arizoni in New Mexico. Ker ni dobil zlata, je vstopil zopet v armado, in vnela se je svetovna vojna. Miller je bil poročnik v oni stotnjici ameriškega polka, ki se je najbolj odlikovala na Francoskem. V boju se je tako odlikoval, da je v šestih mesecih postal stotnik.

Ko se je vrnil, se je posvetil odvetništvu. Nekaj časa je bil pomožni mestni pravdnik, leta 1928 pa je bil izvoljen od naroda državnim pravdnikom. Takoj je začel boj, hud boj s črnimi elementi v mestu. Vselej je zmagal. In če bo izvoljen županom, bo napovedal nemudoma nov boj vsem onim izkoriščevalcem ljudskih pravic, katere Miller tako silno sovraži. Pripravimo se na zanimivo vojno, če bo Miller izvoljen. Pisalo se bo o njem po vseh Zedinjenih državah.

D O P I S I

Cleveland, O. — Dragi g. urednik! Malo prežgodaj je za aprilске šale v januarju, a kar se je zgodilo v nedeljo, 10. t. m., ob priliki hrvatske radio ure, presegab vse meje. Ali je res vse politično življenje v Clevelandu samo velik "humbug" in "business"? Kajti drugače si človek z zdravim razumom nikakor ne more razlagati, kako je mogoče trditi, da je stvar bela in čez 20 minut kasneje biti prepričan, da je črna. Ako je hrvatski radio klub res tako "broke," da mora prodajati svoje politično prepričanje za par kvodrov, naj sporoči, pa bom šel kolektat.

Izgleda, da bi bilo dobro imeti dve glasovnici ter dati eno Millerju in eno Morganu, da bi bil volk sit in ovca cela. Ljudje božji! Kje je značaj? Seveda, v taki situaciji pač ni nič čudnega, da nimamo nobenega zastopnika v mestni hiši. Menda je naš podedovani greh: če se srečata dva Slovenca ali Hrvat, pa stvorita takoj tri politične stranke. Ne bo napredka, dokler ne bo značaje v idealov.

Vi pa, g. urednik, kot izdajatelj Ameriške Domovine in kot cdločen demokrat, boste izvajali konsekvence iz tega incidenta ter takoj ustavili prispevek za hrvatski radio program. Udani

Lojze Rozman,
1000 E. 64th St.

PISMO ŠKOFA DR. GREGORIJA ROŽMANA

Nikakor ne mislim izrabiti tak častiljivega imena v moje osebne namene. Bog ne daj! Pač pa smatram za potrebno, objaviti pismo knezoškofa dr. Gregorija Rožmana, ki je v domovini tako priljubljen in spoštovan, iz namena, da bi tudi tukaj mnogi drugi razumeli, kako v domovini iskreno mislijo vsi na boljše in trdnjše vezi med staro in novo domovino naših izseljencev. Pismo se glasi:

"Ljubljana, 28. decembra, 1931. "Gospod Anton Grdina, Cleveland, Ohio.

"Za Vaše ljubezno pismo z dne 10. decembra, 1931 se Vam najiskrenejše zahvaljujem. Čital sem že v ameriških listih, s kako velikim uspehom ste Vi predvajali filme, katere ste naredili ob Vašem bivanju v domovini. Čestitam Vam k tem uspehom in se veselim z rojaki v Ameriki, katerim Vi z Vašimi slikami omogočite spoznati razmere, ki sedaj vladajo v domovini in jim vzbudite spomine na domače kraje. S tem jim pomagata, da si ohranijo tudi v tujini one verske zaklade, katere so jim doma stari in dušni pastirji vsejali v duše. Naj Vam Bog povrne, kar na ta način dobrega storite svojim rojakom.

"Želim Vam, da bi bilo nove leto Vam osebno in vsemu Vašemu delu v vsakem oziru blagoslavljen.

ZDRAVNIK V ZVERINJAKU

Moderni zverinjaki—n. pr. v Londonu, Parizu, Newyorku in Berlinu—imajo svoje po vseh pravih urejene bolnice. Vse divje živali morajo ob sprejemu biti dobro preiskane po živinozdravniku. Vsako žival, ki pogine, pa takoj secirajo, da ugotovijo vzrok pogina. V londonskem zverinjaku, ki ga imenujejo regent-park, obducirajo letno do 1000 živali. Pri tem pridejo do koristnih odkritij, ki jih uporabljajo pri zdravljenju živali.

V splošnem se je pokazalo, da so opice najbolj poslušni pacienti. Med njimi je zelo razširjena vnetje pljuč, katerega zdravljenje je precej dolgotrajno.

Skoraj vse opice imajo tudi to navado, da se grizejo kar same v rep. S tem si napravijo velike rane in še večje bolečine, ne da bi se same zavedale, da teh bolečin ne bi imele, če bi se prenehale griziti. Vsako opico, ki si prične griziti svoj rep, takoj pošljejo v bolnico, kajti vsled ran se zgodi mnogo zastrupljenj krvi, ki je smrtonosna. V londonskem zoo zdravijo te rane s posebno rdečo masčobo, ki ima zelo zoprn okus, radi česar se pacienti kmalu odvadajo "zdraviti" svojo rano z novimi usekljaji svojih ostrih zob.

Pretrsljiv in obenem smešen je pogled na opico, ki jo bolijo zobje. Ravno tako kakor malo dete se pritiska s svojo tačko na bolni zob in preliva solze.

Od velikih živali, ki so podvr-

goslovljeno in uspešno.

"Pozdrav in blagoslov! Udan Vam,

"Dr. Gregorij Rožman, škof."

Oba knazoskopa, dr. Anton Bonaventura Jegliča kot dr. Gregorij Rožmana smo obiskali v Gornjem gradu v družbi profesorja dr. Trdana in pater Kazimir Zakrajška ter trgovca g. Hafnerja ravno pred odhodom nazaj v Ameriko. Kako veselega in čvrstega smo našli knezoškofa Jegliča. Takoj nam je povedal par kratkočasnic, da smo se prav pošteno nasmejali. Dr. Rožman ni nič manj kratkočasen tako, da smo se prav imenitno zabavali.

Zares so veliki ljudje v obsevanju tako vlnudni, priprosti in zabavni, da njih družbo človek ohrani dolgo v spominu. Naj bo narod v domovini ponosen na svoje prave apostole. Kakor je bil vsem priljubljen veliki knezoškof Jeglič, tako je zaslovelo ime novega škofa, dr. Rožmana, ki je ves navdušen prišel za trudopolno delo v svoji veliki škofiji. Kako velik je bil uspeh na Brezjah o priliki Barogove slavnosti, ki se je vršila pod njegovim vodstvom in, kjer je bilo navzočih do 20 tisoč našega naroda. Da, to so pravi narodni voditelji! Bog jih živi! Narod naj jim sledi.

Anton Grdina.

služeval te zvijače, da se je pričel valjati po tleh in rjoveti na vse pretege, dokler mu niso dali žganja. Ko pa so zdravljenje omejili samo na obkladke, so ponehali tudi pogosti napadi.

Večje težave imajo z nosorogom, kadar oboli. V pariškem zverinjaku je nedavno obolel posebno velik indijski nosorog. Na očeh se mu je napravila mrena in je postal že skoraj popolnoma slep. Operacija je bila v glavnem prav enostavna. Nosorog pa tega seveda ni mogel razumeti. Morali so ga najprej ujeti z zanjko iz debele žice, nakar so ga zvezali z močnimi vrvmi ter ga odpeljali v operacijsko dvorano. Trajalo je nad poldrugo uro, dokler so ga omamili. Za to so porabili dva funta kloroforma in funt etra. Operacija se je izvršno posrečila in čez 40 minut je nosorog že tekal zdrav po zverinjaku.

Veliki reveži so nilski konji, ki imajo vedno bolečine v čeljustih. Voda v zverinjaki jim očitno ne prija, zgubijo tek in mnogo jih pogine, ko jih ni mogoče pripraviti do tega, da bi kaj jedli. Še najbolj jim poma-

ŽIVI ZAZIDANI

Ko sem bival v Faisabadu, sem se seznanil z nekim afganskim častnikom, ki sicer ni znal ne brati ne pisati, zato so se ga pa zaradi njegove grozovitosti bali vsi roparji te provincije. Že večkrat so roparji, ki so se uhitotapili v mesto kot poganjatelj velblodov, skušali ustreliti tega častnika, pa so jih vedno zalotili in odrezane glave teh roparjev so nosili po mestnih ulicah v svarilo proti roparstvu.

Nekega dne se je podal ta častnik s stotnjico vojakov na konjih, da bi v gorovju zasledoval roparje, ki so par dni prej napadli in izropali neko karavano. Mokri prošnji, da bi se smel pridružiti četi, je z veseljem ugodil, posebno ker sem mu obljubil, da bom vzel s seboj par steklenice whiskeyja, ki sem jih kupil v Kabul. Tako smo odpotovali. Več dni je vodila naša cesta po ozki dolini neke reke, ki so jo na obeh straneh obdajale visoke skale. Semtertja sem zapazil ob naši ozki poti male, iz ilovice zidane kočice. Na moje vprašanje, kaj pomenijo te čudne male kočice v tej puščavi, mi je častnik odgovoril, da so bili v njih roparji živi zazidani.

"Živi zazidani," sem ponovil ves začuden, "kako je to mogoče?"

"Da, gospod, trda sodbja je to, vendar pa najboljše svarilo proti ropanju. Roparje, ki izredno grozovito nastopajo pri svojih roparskih napadih in jih kasneje ujamejo, zazidajo v te male kočice kot svarilo za njihove tovariše visoko gori v gorah. Vendar so to tukaj ljudje, ki so bili zazidani že pred več leti; ukaz ministrstva v Kabul je ta namizni usmrtitve odpravil. V zemljo zabijejo kol; nato zvežejo roke in noge skupaj, tako da gre kol skozi na hrbtu zvezane roke in noge. Okrog njega pa napravijo zid iz ilovice. Večinoma umrje ropar v tem svojem grobu v osmih do desetih dneh.

Prenehal sem vprašati, pred mojimi očmi je bila jasna slika. Jezdili smo naprej, vendar se mi je ponovi nepristano zdelo, da čujem glas roparja, ki je živ zazidan; spati nisem mogel in sem bil vesel, da se je zdanilo.

Pred neko večjo vasjo smo se ustavili. O tej vasi je bilo znano, da je zagrešila že mnogo roparskih napadov in iz njene srede so že marsikoga obesili na bižanje vislice.

Oddelek vojakov je odjezdil na desno, drugi pa na levo, da bi nas od strani krili pri morebitnem napadu. Tako smo prijezdili v vas.

Pred kočjo, kjer so prodajali čaj, je bilo razgrnjenih nekaj preprog. Razjezdila sva in se vsedla na preprogo. Kmalu so se zbrali okrog naju vaščani; zanamernarje, napol zakrite že-

gajo zelo vroče kopeli v vodi, ki ima do 80 stopinj vročine.

Novembrska megla zelo neugodno vpliva na zdravstveno stanje posebno živali iz južnih krajev. Žirafe bolujejo na prehlajenju in bolečinah v vratu. Ovičje jim dolge vratove v toplo kožuvinovino ter jim dajejo vročega mleka, ki ga zelo rade pijejo.

Tudi kače so zelo pogosto potrebne zdravniške pomoči. Ogromne klopotče si največkrat pokvarijo zobe in jih morajo zdraviti z vsemi pridobitvami zobozdravniške vede. Največkrat pa dobijo kače grde in nevarne izpuščaje, ki jih morajo previdno zdraviti.

V vseh zverinjaki imajo postavljene posebne živinozdravnike, ki imajo vedno dovolj opravka. Skoraj vsak dan se zgodi, da oboli kaka žival. Potrebna je operacija, ki jo zdravnik izvršijo po istih metodah in skoraj z enakim orodjem, kakor operacije na človeku. Če med operacijo oslabi srce, vbrizgavajo živalim, da jih ohranijo pri življenju. Vzdrževanje zverinjakov je radi tega neprimer- no dražje.

ne, umazani otroci, skoro nagi, in divje izgledajoče krepke moške postavbe. Oči so imeli neprestano uprte name in mojega spremljevalca. Par Afganov je prineslo s seboj svoje dolge pipe. Vsedli so se poleg naju na preprogo. Star mož z zelo prijaznimi očmi me je nagovoril v perzijskemu jeziku in mi ponudil svojo pipo. Častnik mi je pojasnil, da je to vaški glavar, poleg tega pa največji ropar vse okolice. Mnogo njegovih ljudi so že prijeli, nikoli pa nam ni bilo mogoče, da bi temu lopovu dokazali roparstvo. Nekoč smo ga enostavno vzeli s seboj v Faisabad, da bi ga kar brez procesa obesili, vendar pa mu je splošna amnestija, ki je bila razglašena, ko je zasedel prestol Aman Ullah, prinesla zopet svobodo in vrnil se je nazaj v svojo vas. Med tem pripovedovanjem so se stavec in vsi drugi Afganci veselo smejali. Ko sem jedel dattelne z rižem, je stavec po običaju pripovedoval neko pravljico.

Nenadoma je okrog nas postalo živahno. Vojaki so v kočah prijeli več mož in jih zvezane privedli k nama. Možje so bili čisto mirni, mnogi so se smehljali. Na neki mali višini smo naslednje jutro zapazili nekaj oboroženih jezdecev. Ko smo se približali, je padlo par strelcov, nakar so zbežali. Pri zasledovanju je bil ustreljen en vojak. Ko se je zvečer četa zopet zbrala, sta bila ujeta dva roparja, katere so z drugimi vred privežali med konje. Pohod je bil tedaj uspešen.

Po tritedenski odsotnosti iz Faisabada smo se zopet vrnili v mesto, kjer so bili roparji pozneje obešeni na najbolj prometnem kraju mesta.—G. Mumm.

VAŽNI DOGODKI V 1932

V januarju se vrši mednarodna konferenca narodov radi brisanja mednarodnih vojnih odškodnin.

V februarju se vrši mednarodna konferenca za razorožitvev.

V aprilu se vrše volitve v Franciji in volitve predsednika nemške republike.

V juniju poteče Hooverjev moratorij. Vrše se narodne konvencije za izbiranje kandidatov za predsednika Zed. držav.

V septembru se vrši seja Lige narodov.

V oktobru poteče petletni načrt sovjetske vlade. V Italiji praznujejo desetletnico obstoja fašistične vlade.

V novembru se vrše predsedniške volitve v Zed. državah.

STRUPEN MED

Gotova vrste čebel v Južni Ameriki dela med, ki je strupen. Torej, kakor je videti, med ni vedno sladak.

Če verjamete al' pa ne.

Cigan pride v krčmo in prosi krčmarja, da bi mu dal kozarček žganja "za bohlonaj," ker ga strašno ščiplje po trebuhu, a nima denarja, da bi si žganje kupil. Naši krčmarji so šaljivci prve vrste in tako je bil tudi ta, pa reče ciganu:

"Dam ti kozarček žganja. Toda zapomni si: če boš rekel, da je žganje dobro, dobiš zausnico, in če boš rekel, da ni dobro, dobiš dve zausnici."

Cigan izpije žganje.

"No, kakšno se ti zdi?" ga lo-

kavo pobara krčmar. Cigan zvito pogleda in odgovori: "Daj mi še en kozarček, pa ti povem."

Krčmar mu ustreže, nato pa vnovič vpraša cigana, kakšno se mu zdi žganje.

Cigan se brez zadrege odreže: "Kakoršno prvo, tako iz drugo."

Po prestani kazni je poklical sodnik zamorca k sebi in ga posvaril:

"Rastus," pravi sodnik, "upam, da te ne bom več videl tukaj."

"Ne več, gospod sodnik!" se začudi zamorec, "kaj boste šli v pokoj?"

"Ali ste se že odločili vzeti moje starejšo hčerko, ki bo imela \$50,000.00 dote?"

Snubač: "Samo na pol."

"Kako to, samo na pol?"

"Za doto sem se že odločil, da jo vzamem, za hčerko pa še ne."

Gospodar reče slugi: "Prinesi mi vina. Hočem se napiti do smrti."

Sluga: "Dovolite, gospod, da tudi vaš zvesti sluga z vami umrje."

Narednik: "Kaj ste vi civilu?"

"Brivec."

"Dobro—vi moste v kuhinji krompir lupili."

Moj prijatelj, ki je strasten lovec, mi je pripovedoval sledeč dogodljaj, ki se mu je nekoč pripetil.

Nekoč se je precej zamudil s prijatelji pri marjašu. Ko je koračil domov, ga je sicer skrbelo, kako se bo z njegovo Lizo izšlo in si je že naprej predstavljaj, da bo dobil najlepši sprejem od svoje ljube in lepše polovice. Nekoliko se je tolažil, da se bo morda spraval v posteljo, ne da bi ga žena silila in tako ne bo vedela, kedaj je prišel domov. V tem slučaju se bo lahko zlagal za nekaj ur in par ur v takem slučaju že precej šteje.

Res se mu posreči, da pride v spalnico, ne da bi se blaga ženica prebudila. Kolikor mogoče natiho se vsede na posteljo in začne sezuvati čevlje. Pa je bil nereden, ali je nesreča tako hotela, čevljev mu pade na tla z precejšnjim ropotom. Ropot ženo prebudi, da se skloni v posteljo in zaspano vpraša moža, ki je bil kar trd samega strahu:

"Kaj se že spet napravljaš, da boš šel na lov? Ostani raje doma v takem mrazu!"

"Saj imaš tudi nekaj prav!" ji pritrdi po kratkem in hinavskem obotavljanju. Mož se hitro sleče in leže spat.

Visokošolec se je precej pozno približal domov in zjutraj ga vpraša gospodinja:

"Koliko pa je bila ura, ko ste sinoči prikolovratili domov?"

"Ne morem natančno določiti," odvrne dijak. "Vratar pri vratih mi je voščil dober večer; ko sem prišel pa gori v stanovanje, mi je tetka Špela, ki hodi k zornicam, voščila dobro jutro."

JOHAN BOJER IZSELJENCI ROMAN

Po skončani košnji je vzel brata s seboj na breg, ki je ležal na oni strani potoka, in pričel so krčiti ledino. To je bil velik dan. Veliko, veliko let je bil čakal nanj. Zdaj se je vrnil iz Amerike, zdaj naj bi se pravljica pričela. Res, bolelo ga je v rokah in v križu. Korenine in kamenje, motika in lopata, kar dalje. To je bilo nekaj drugega kakor pa ona lepa prerijska zemlja, v katero si takoj lahko zastavil plug. Vendar Kvidal je moral postati veliko posestvo, ali ne? Kar dalje, Morten. Na tej zemlji so se desetletja in desetletja mučili tvoji očetje pozno v noč, ko je bila dnina na glavnem posestvu opravljena. Vse, kar so zmogli, je bilo z znojem pognojeno. Oni niso hodili v okrožno šolo in niso bili v Ameriki, ali napravili so svoje. Zdaj je morala mladina, ki je hodila v šolo, pokazati, da je zmogla kaj več. Spomini se na veliko posestvo, Morten, kaj nisi bil osem let v Ameriki in zbiral denar, da pričaraš iz Kvidala veliko posestvo?

Brata sta se ozirala nanj in drug na drugega. Poznała sta to delo tukaj, ali se Morten ne bo kmalu utrudil? A ko se je zravnal, da bi se odpočil, je pričel računati. Če bi ostal za zmeraj tukaj, kako stojijo stvari?

Denar, ki ga je imel, bi pač zadostoval samo za popravilo poslopj, da bi bila dovolj dobra za malega kmeta. Lahko bi prodal svojo farmo na oni strani. Morebiti bi dobil zanj tisoč dolarjev v denarju, ampak kaj bi mogel z njimi početi? Moral bi najeti dninarje in jim plačati mnogo dnine, če bi hotel zorati pet do šest maalov novine v letu, kakršna je pač tukaj zemlja. V dvajsetih leth bi dalo to dvesto maalov in Kvidal vendar ne bi še bil veliko posestvo. Ti sam pa bi bil starec. In vseh teh dvajset let bi bil majhen kmet, preziran od mogočnih. Vseh teh dvajset let bi bil samo s Kvidala. Prav, treba je zavreči stare sanje. Treba se je ukloniti in postati ponižen. Ali pa se bi mogel sprijazniti s tem? Ali je star in onemogel, dovolj, da bi že zdaj postal ponižen?

Obenem pa je bil s svojimi mislimi na oni strani v preriji: Tam si bil voditelj, tukaj nisi nič, tam imaš danes dvanajst sto maalov najboljšje zemlje, jutri jih imaš lahko dvakrat toliko. Železnica, mesto, ali se spominjaš vseh teh idej in slik, s katerimi te je obsipala neskončna ravnina, ko si hodil po njej okrog. Čez nekaj let bi bil tam lahko mogočen mož in glavar.

Kaj neki ga je pač prignalo sem, prav ko je tamkaj vžigalno vrvice pričela goreti? Gozdna vila je pač vabila v bori. V Kvidalskem slapu se je skrivalo vodni mož in se igral. Ali pa je bilo treba zato vreči vse iz rok in pribеžati sem? To je bil storil. Domotožje? In mati? In Kvidal? Da, da, tako je bilo. Vzdihnil je in gledal predse.

In pričel je znova kopati. Če bi sto let kopal tako dalje, bi lahko izkročil toliko novine, kolikor je lahko izorje v preriji v treh do starih dneh. Ne, kmalu je moral znova počivati in gledal je okoli sebe v jasnem toplen jesenskem dnevu. Tako sveže je dišalo po jelšah in po starih koreninah, ki jih je bil izkopal. Daleč na zelenem, s smrekami poraslem bregu se je bleščala gruča ovenelih listnatih dreves. Kakor zlat trak je počivala na vsem tem zelenju. In zunaj na ffordu so bila bela padra. Dom, o dom! Ta pokrajina se ga je pošlašala s svoj čarovnijo, vendar... ali naj bi daroval svoje življenje zanj, ali pa... ali samo zato, ker je prihajal na pa se odtrgal in šel svoja pota?

Domovina je bila lepa, ali vse to, kar je zunaj, ali vse to ni nič?

Tvoji sosedje v preriji so te že zdavnaj prehiteli. Nekega dne bodo kakor mali kralji. Ti pa hodiš tukaj okrog in garaš in zapravljáš čas. Ti, ki si hotel dovršiti delo Erika Fossa.

Tako čudno je bilo vrniti se v hišo k materi. Če naj bi ostal tukaj za zmeraj, bi se moral izpovedati in razbiti njene sanje. Moral bi priznati, da ni nikak Krez. Da ne more delati čudežev. Kaj bi rekli njegovi bratje in sestre? Smejali bi se. Torej tako je bilo z vso to bogatijo in vendar naj bi bil vsem njim previdnost božja!

Nekega dne je vprašal svojega brata Petra, česa se je namenil lotiti, če bi začel na svoje. Peter mu je odgovoril s prošnjo za podporo. Ali mu bo Morten pomagal, da bo lahko pričel z majhno trgovino?

Morten je strmel. "Ali... ali je premalo trgovcev v naših krajih?"

"Ne, ampak — trgovina me tako veseli."

"Prav, pa saj ti si tako spreten kolar, čemu se ne bi tega lotil? Čemu ne bi odprl delavnice?"

"Da, če mi lahko preskrbiš kapital, da bi pričel na veliko, bi..."

"Ampak dragi moj, prične se lahko tudi z malim." Morten mu je pričel pripovedovati o mestih po svetu, ki so danes velika, ki pa so nastala tako, da je pričel en sam mož s kovačnico.

Tedaj pa se mu je zasmejal Peter naravnost v obraz. "In ti!" mu je rekel. "Zakaj pa ti sam nisi tega napravil?"

Kaj naj bi mu bil Morten odgovoril? Spominjal se je vseh onih mladih ljudi v prejšnjih časih, ki so si pričeli v divjini krčiti zemljo. Vedeli so, da imajo pred seboj vse svoje življenje samo revščino, ampak imeli so pogum, sprejeti jo nase. In tako je bila zemlja obdelana. Zdaj pa so hodili mladi ljudje v visoke šole, zdaj so bili drugi časi.

V jeseni je večkrat hodil s svojima bratoma k mladinskim sestankom, ki jih je vodil upravitelj okrožne šole. In mladi ljudje so bili levičarski in pogumni kakor takrat, ko sta jim stala Morten in Per Foll na čelu. Vsi pa so bili kakor neumni na to, da bi slišali kaj o Ameriki. Kakor da bi bili vsak trenutek pripravljeni od potovati.

Vršile so se ostre debate o novih idejah, sklepali so resolucije o najvažnejših stvareh. Da, dogodilo se je celo, da so poslali poslanico vladi in državnemu zboru, češ, take in take so želje norveške mladine. Tako prosvetljeni in narodni so postali mladi ljudje v poslednjem času. Prihodnji dan pa so že stali na krovu parnika, ki je vozil v Ameriko.

Morten se je praskal po bradi in ni vedel, kaj naj bi prav za prav dejal. In ko je hodil po občini okrog, se je moral čuditi, kako je vse zastajalo. Cesta, katere gradnja je bila sklenjena pred desetimi leti, je bila še zmeraj samo v načrtu, še zmeraj samo snov debate. "Le počakajte," si je mislil. "Če bom jaz imel nekega dne odločati."

K tem mladinskim sestankom pa je hodila tudi Bergitta Ramsøveva in vsakokrat, kadar je vstopila, je vedel, da je prav za prav čakal samo nje. Kadar je pela, je slišal njen glas izmed drugih. Bila je dobra prijateljica Helene Noreng, ali je bilo to vse? Sedela je med drugimi dekletji, še tako mlada, izračunal je, da ne more imeti več kakor pet in dvajset let. Nežni obraz pod plavimi lasmi je bil zdaj tak zamišljen. Velike modre oči, ki so nekoč tako hlepele po plešu, so bile zdaj globlje. Večkrat jih je pobesila, kakor bi se hotel la nečesa spomniti. Zdaj pa zdaj se je ozrla k njemu in se domu nasmešnila. Ali je bilo to samo zato, ker je prihajal na ravnost od sestre iz daljnj tuji-

ne? Sedel je tamkaj in se čutil spet samo s Kvidala. "Ampak ko bi te imel v preriji," si je mislil. Sicer pa, kako je bilo mogoče, da se še ni poročila? Nekega dne je o tem izvedel. Bila je več let zaročena z nekim telegrafistom, potem je on umrl. Nato je postala pobožna in se je nekaj časa jokala pri vsaki molitvi. Zdaj menda je to prestala. Ampak kako lepo dekle je bila. Da, ko bi jo imel v preriji, si je mislil Morten.

Nekega dne sta se vračala skupaj s sestanka in tedaj ga je pričela prav resno spraševati o Ameriki. Njen brat je bil prevzel posestvo, kmalu ne bo več imela početi v lastnem domu. Morala bi se nečesa lotiti, pomisljala je, ko bi morebiti potovala v Ameriko k sestri. Kaj pravi Morten k temu? Mortena je zbledela v srce. Misli si je: "Če ji svetuješ, da naj potuje, je gotovo, da boš tudi ti šel z njo!" Malo pozneje ga je pogledala v oči in se mu nasmešnila. "Kaj pa je tako smešnega," jo je vprašal. "Nič, ampak vendar je smešno, da kdo stanuje na Kvidalu, ko ima tako veliko posestvo." — "Tam so hiše majhne."

Mokri imajo 79 odstotkov večine na Finskem

Helsingfors, 11. januarja. Vlada je priobčila uradne rezultate nedavnega glasovanja glede prohibicije na Finskem. Vsega skupaj je bilo oddanih 774,487 glasov. Za preklíc prohibicije je glasovalo 546,332 državljanov, za prohibicijo pa 199,167 oseb. Značilno je, da je glasovalo tudi 337,418 žensk, in 67 procentov ženskih glasov je bilo oddanih zoper prohibicijo.

Rabiatno dekle prisililo sodnika k poroki

Birmingham, Alabama, 11. januarja. Z napetim revolverjem je prisilila 24 letna Lovie Teel svojega zaročenca, Johna Rigdon, da jo je poročil. In z istim revolverjem je rabiatno dekle prisililo sodnika, da je izvršil poročne obrede. Sodnik je pripovedoval, da je prišel par k njemu v hotel, in da je dekle grozilo, da ustrelí sodnika in zaročenca, ako ju sodnik ne poroči. Takoj po poroki je ženin vložil prošnjo za ločitev zakona. Izjavil je, da mu je dekle neprestano grozilo s smrtjo, ako je ne poroči.

Katoliški Borštarnji društvo Marije Pomagaj št. 1640 C. O. F.

Naznanja se, da bo 14. januarja jako važna seja.

Prosi se vse člane, da se udeležijo te seje, ker bo velikega pomena. Na tej seji boste slišali važne stvari, kar se tiče društva in Jednote. Pridite na sejo in plačajte asesment, ker sedaj ne smem več zakladati za nobenega člana, drugače ako ne pride na sejo in prosi.

Tudi se vam naznanja, da kateri član ne bo imel plačanega asesmenta ta mesec, ne bo dobil nobene dividende. To je sklenila glavna seja, razven ako pride na sejo in izjavi, da ne more plačati. Nikomur se ni treba bati priti na sejo in povedati, da ne more plačati. Saj vam društvo pomaga in Jednota plača za take člane, če ne more sam plačevati.

Še enkrat vas prosim, pridite na to važno sejo vsi člani. Vaša dolžnost je, da pridete ekrat vsi skupaj. Na tej seji bo tudi državni tajnik naše Jednote — John Smolk, Z bratskim pozdravom, Frank Zupančič, 686 E. 157th St., finančni tajnik.

Morilec 6-letnega otroka priznal dejanje

Cincinnati, Ohio, 11. januarja. Charles Bischoff, 45 let star, je danes priznal, da je zlorabil in nagnjusno umoril 6 letno dekletce Marion McLean dne 22. decembra. Bil je Bischoff, ki je prvi naznanil oblastem, da je v kleti njegovega stanovanja truplo umorjenega otroka. Ze tedaj je padel sum na njega, toda je skozi 19 dni trdovratno tajil, včeraj je pa priznal. Policija ga straži, ker se boje, da bo Bischoff linčan.

Delavci povzročili železniško nesrečo

Moskva, 11. januarja. Po štiridnevni sodniški obravnavi, je bilo te dni 12 železniških delavcev spoznanih krivim, da so zakrivali železniško nesrečo pri Jaroslavu, kjer je bilo več oseb ubitih. Dobili so ječo od 3. mesecev do 10 let.

Kardinal proti radio tulečim dervišem

Boston, 11. januarja. Kardinal O'Connell je pri zborovanju družbe Najsv. Imena imel nagovor, tekom katerega je bil najnovejšo radijo tuljenje ali takozvane "crooning." Te vrste tuljenje je degenerirano, je rekel kardinal, brez umetnosti, apelujoče na spolne strasti, brez harmonije in vrednosti.

MALI OGLASI

Premestitev zborovalne dvorane
Društvo sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ. ne zboruje več v Slovenskem Narodnem Domu na Recher Ave., ampak v spodnji dvorani Vojšakovega poslopja na 217 East 185. cesti. Prihodnja redna mesečna seja se vrši jutri zvečer, dne 13. t. m. Članstvo je vljudno vabljen na to sejo.

Slovenka
išče dela za hišna opravila, doma ali v restavrantu. Istotam se odda tudi čedna soba za moške ga ali ženska. Vprašajte na 1208 E. 61st St. (10)

DOMAČA MAST
Sedaj je pravi čas, da si napravite domačo mast po skrajno nizkih cenah. Pri nas dobite najboljši mladi špeh in salo po 7c funt

Imamo veliko zalogo doma. Sedaj je čas, da se pripravite. Pripeljemo na dom. Se toplo priporočamo za obila naročila!

MATT KRIŽMAN
6220 St. Clair Ave.
1132 E. 71st St. (10)

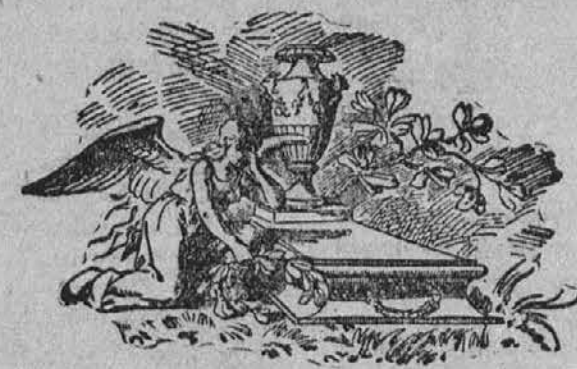
Delo dobi
moški, ki govori več jezikov. Obiskovati bi moral trgovce in profesionaliste. Zasluži od \$6 do \$8 na dan. Plača vsak dan. Room 408, Standard Theater Building. (10)

Peč naprodaj
na plin in premog, osem grelcev. Oglasite se na 7507 Aberdeen Ave. (10)

Naprodaj je
vsa oprema za grocerijo in mesnico. Odda se tudi prodajalniški prostor v najem. Naslov se pozve v uradu tega lista. (13)

Restavrant
se da v najem. Odda se tudi vsa oprava. 1223 E. 49th St. (10)

Ženska
išče delo pri gospodinjstvu. Vprašajte na 1121 Addison Rd. (9)

Naznanilo in Zahvala

Žalostna in težka usoda nas je zadela in spremenila našo hišo v hišo žalosti in prizadela globoko rano v naša srca, ko nam je kruta smrt ugrabila dragega sonroga in ljubljeneega očeta

Charles Krašovec

ki je po kratki bolezni, previden s svetimi zakramenti, zatisnil svoje trudne oči dne 4. decembra 1931 v starosti 42 let. K večnemu počitku smo ga položili 9. decembra 1931 na Calvary pokopališče. Na tem mestu se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga obiskovali za časa bolezni in vsem, ki so nas v tem času žalosti tolažili in nam stali ob strani. Lepa hvala vsem, ki se prišli pokojnega pokropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru in vsem, ki so čuli pri njem in vsem, ki so se udeležili zadnjega sprevoda ter ga spremili na pokopališče. Posebna hvala Mr. Joseph Zakrajšku in Mrs. Mary Zakrajšek za pomoč in tolažbo v času bolezni in smrti in ki sta nam šla na roke v vseh ozirih.

Prisrčno se zahvaljujemo vsem darovalcem krasnih vencev, ki so mu tako lepo krasili krsto v zadnji spomin in sicer: Bratrancu Joseph Zakrajšek in družina in mali Joey, John in Louise, družina Mrs. Caroline Modic, bratrancu Joe Zakrajšek, in sestrični Alojziji Trenta, Mr. in Mrs. Peter Musich, Mr. John Pike, družina Simonich iz E. 53rd St. From fellow friends of Sanymetal Products Co., Mr. in Mrs. Jos. Trusnik, Mrs. Mary Stanovnik, Mr. in Mrs. Walter Toll, družina Mary Roitz, Mr. in Mrs. Langefus, Mr. in Mrs. James Sevrak, From Wilson School 9-A-1 class, Mr. Jack Blanchard, The Mills Co., društvo Ribnica št. 12 S. D. Z.

Prav lepa hvala vsem, ki so darovali za svete maše in sicer: Frances Petrovič, Mrs. Margaret Mestek, Mrs. Mosek, Frank J. Ambrosic, John Kromar, Mrs. Zupančič, Mr. in Mrs. J. Zakrajšek, E. 74th St., Mr. in Mrs. Caroline Klaus, Mike Paks, Frank Prijatelj, Tony Pakish, Josephine in Frances Russ, F. Mramor, Tony in Fannie Hrovatic, Joseph Nosse, Math Pakish, družina Frank Godič, Frank in Frances Hočevar, Mrs. Josephine Pečjak, Mr. J. Miklavčič, Joe Miklič, Peter Palčič, Mike Saver, Joseph Modic, John T. Petric iz 74th St. Jack Krašovec, Richard Rochford, Louis in Mary Svete, Mr. in Mrs. F. Sober, Mary in Joe Zakrajšek iz Superior Ave., Paul Palčič, John J. Babuck, J. Susel, Joe Legat, Frank Pintar.

Prisrčna hvala vsem onim, ki so dali avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu. Lepa hvala Matt Krizmanu za ganljiv poslovilni govor na pokopališču.

Iskreno se zahvaljujemo Rev. Matija Jagru za spremstvo iz hiše v cerkev in na pokopališče in za ganljive pogrebne obrede.

Prav lepa hvala pogrebniku Frank Zakrajšek za tako vzorno vodstvo pogreba.

Ti pa, predragi in nepozabni soprog in dobri bče, prestal si težavno pot te solzne doline. Bil si zvest soprog in skrbni oče. Naj Ti večni Bog zato podeli svoje plačilo v svetem raj. Sveti naj Ti večna luč in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

žalujoči ostali: JOSEPHINE KRAŠOVEC, soproga, WILLIAM, sin, JOSEPHINE, hči. V starem kraju sestre FRANCES PAVLICH, MARIJA MOLE, P. MAKRONAK.

Cleveland, O., 11. januarja, 1932.

LIAM O'FLAHERTY

NOČ PO IZDAJI

Roman

Udaril se je po prsih, da je zabobnelo.

"Zdaj pa, tovariš," je dejal rezko Gallagher, "na dan s svojimi novicami. Pa nič golomišnja."

"Prav," je rekel Gypo ter potisnil naprej svojo ogromno glavo, da je bila videti kakor ovenčana, nenadoma pritrjen na njegovo ključnico. "Ali še pomniš Podganino sestro Suzico? Saj je bila svoje dni članica pri organizaciji. Ona —"

"Dobro," je hlastnil jezno Gallagher. "Pomnim jo. Kaj je ž njo? Kaj ima ona s to stvarjo?"

"I, zakaj bi ne imela vsega kleka s to stvarjo? Imela je otroka, ali ne? Kaj ni pustila —"

"Kaj veš ti o njenem otroku?" je siknil Gallagher. Bil je mrtvaško bled.

"Nikar se ne buri, zapovednik," se je široko zasmeljal Gypo in poškilil vanj. Bil je natrikan in nesramen. "Sem te drengnil v živo, ka? No, jaz ne vem prav nič o tem. Lahko se pomiriš. Frank McPhillip je bil tistega črvička oče in se jo je branil vzeti. Spominjam se, kako sva bila z njim neko noč zadaj pri Cassidyju na policih, pa ti nekdo pride in pravi Frankiju, naj stopi za minuto okrog vogala. Dolgo je ostal zunaj, pa sem pogledal za njim, ker sem sumil, da utegne biti kaj narobe. Pa sem našel njega in Suzico, ki ga je na vse pretege navijala. Kričala je in zahtevala, naj jo vzame nekam s seboj. Seveda se ni genil. Drugi dan je skočila v vodo. No vidiš. Glavo smeš staviti, da je to spravilo Podgano pokoncu. Zavoljo tega ga je ovadil."

Gallagher je pogledal Mulhollanda. Mulholland je nagrbnat čel in lahno stresel z glavo. Nato je radovedno pogledal Gypa. Connor je široko odprl usta in čudoma debelo gledal Gypa. Gypo si je natezal hlačni pas.

"No, zapovednik," je rekel, ko je opravil, "ali boš mož beseda in me sprejel nazaj v organizacijo?"

"Le počasi," je zamrmral sanjavo Gallagher in gledal v tla. "Najprej moramo tvojo izjavo potrditi. Ako je tvoja izjava pravilna, prideš lepo v redu nazaj." Nenadoma je pogledal kvišku, smehljaj se je z iskričami očmi. Prijel je Gypa za desnico ter mu prijateljsko zaupno smehljaj. "Poslušaj. Njegov ob polni dveh bo seja preiskovalnega sodišča. Bodi tam. Mulholland te vzame s seboj tja. Dogovori se z njim, kje se sestaneta. Name se smeš zanesti, sodrug, da te posadim na staro mesto. Dobro si delal prej, tovariš, in spet boš delal dobro za osvoboje svojega razreda."

Gypo je prijel Gallagherja za roko in jo je vneto stisnil. Nato je udaril s petami in odlično pozdravil. Nato se je okrenil k Mulhollandu. "Pri Biddy Burkovu bom," je zašepetal; "okrog ene. Tam te poiščem."

"Prav," je odgovoril Mulholland.

"Lahko noč, fantje," je vzkliknil Gypo s krepkim, iskrenim glasom.

Nato je odkorakal iz sobe. S petami je čvrsto bil ob tla in se odhrkaval.

Dve sekundi so vsi molče gledali za njim. Potem je nekdo zaklical: "Policijska ura, gospoda, policijska ura." Gallagher se je zdrzil.

"No, vrag me vzemi," je vzkliknil ter si udaril z levico ob desnico.

"On je," je siknil Connor in planil z odprtimi usti k Gallagherju.

"Tiho, prišmoda," je usekal Gallagher.

"Poslušaj, zapovednik," je razburjen kričal Mulholland: "on je. Prišedem, da je, zakaj —"

"Pojdi k vragu," je zarohnel Gallagher. "Kdo te vprašuje za tvoje mnenje? Poročaj mi. Hitro, hitro. Brez dolgovčnosti."

V kratkih, sunkovitih skokih, z naglimi kretnjami je Mulholland opisal vse, kar se je dogodilo na Tittovi cesti št. 44, Gypovo razburjenje, kako mu je padel denar na tla, kako ga je dal McPhillipovski, kako je odvihral iz hiše. Potem je začel nenadoma pripovedovati vse, kar je storil, odkar ga je ob osmih spravila na noge novica o smrti Francisca McPhillipa.

"Pusti to," je zavpil. "Ali je našla policija na številki 44 kak papirje? Ne. Dobro. Ali so našli kaj pri njem? Ne veš. No, to ti bo laže zaslediti jutri pri mrliškem ogledu. Zdaj pa naprej. Drži se Gypa kakor ključ. Zalezi vsako malenkost, ki jo le moreš. Privedi ga točno v Bogey Hole ob polni dveh. Izgini."

Mulholland je brez vsake besede izginil. Gallagher se je obrnil k Connorju.

"Ti, Connor. Spravi na noge šest mož svojega odseka. Zajmite Mulligana. Privedite ga v Bogey Hole. Podvizaj se."

Connor je nekaj zamomljal in izginil.

Gallagher je ostal sam; v misli zatopljen je strmел v tla. V sosedni sobi so prepevali pijani glasovi. Noge so drsale. Bobneč glas je venomer klical: "Policijska ura, prosim, gospoda, policijska ura."

Gallagherju so se oči sanjavo razprle. Vzdihi je.

"Samo še najmanjša špranjica," je mrmral sam pri sebi, "in vse se razpoči. Potem je z menoj v kraju. Zdrobiti moram tega prokletega ovaduha, pa bo di kdor že. Nemara da je Gypo. Nemara je podgana, čeprav je to tako dvomljivo. Pa to ni važno. Važno je to, da imamo ovaduha . . . Mili Bog! Ovaduh je velika nevarnost. Vsi so zoper mene. Samo strah me varuje. Tega dečka jim moram postaviti za vzgled."

Glas mu je polagoma zamrl. V sobi je zopet zavladala tišina. Soba je bila vroča in zatohla, vsa je dišala po postani pijači in tobaku. Strmel je v tla.

Dz luknje je pokukal ščurek, si ogledoval razlitek od pijače štiri palce pred svojim smrčkom ter zopet izginil. Pozneje izleze zopet in posreba razlitek. Nato je Gallagher sunkoma dvignil glavo. Vzdihi je in naglo stopil k lini. Potrkal je s členki. Skoraj tisti hip so se vzdignila vrata. Prikazala se je lepa rdeča glava. Gallagher je pokimal. Rdeča glava je zopet izginila, vrata so se spustila. Gallagher je čakal. Tri se-

kunde nato so se tiho odprla majhna vrata na levi, točajka je stopila v sobo in skrbno zaprla duri za seboj. Pohitela je nemudoma k Gallagherju ter mu vrgla roke okrog vratu. Naglo ji je večkrat poljubil ustnice. Nato je razrahljal njene roke.

"Imaš kaj zame?" je vprašal. Prikimala je in potegnila iz nedrji svoje črne obleke kos papirja. Vtaknil si ga je v dežni plašč.

"Dobro," je zamrmral kakor v sanjah.

Nato jo je zopet poljubil na ustnice in jo potapljal po licu. Stopil je korak od nje, ona pa se ga je oklenila. Držala ga je in mu proseče gledala v obraz.

"Ali mi nimaš nič povedati, Dan?" je šepetala skoraj ihte.

"Za božjo voljo, Kitty, bodi pametna," je zamrmral osorno. "Zdaj ni čas za komedije." Položil si je prst na grlo. "Do todle mi sega. Vsa organizacija je v nevarnosti."

"Moj Bog! Kaj pa je, Dan? Povej mi"

"Ovaduh. Na svidenje jutri. Pusti me. Lahko noč."

Poljubil jo je na čelo. Roke so ji omahnile. Ni ga bilo več. Potrkla je gledala za njim. Nato se je zdržnila ter se zagrabilala za prsi.

Gallagher je šel po Tittovi cesti. Zdaj pa zdaj ga je kak delavec spoznal ter spoštljivo pozdravil. On ni odzdravljaj. Ostro je zavil k vratom na številki 44 ter potrkal. Skoraj takoj je odprla vrata Mary McPhillipova. Tudi ona se je zdržnila ter se prijelala za prsi, ko ga je zagledala.

"Dober večer, Mary," je rekel mehko in iztegnil roko. "Ali smem noter? Rad bi govoril s tvojo materjo."

"Da," je rekla Mary razburjeno; "mama je v kuhinji, ali bolje, če stopiš v sprejemnico. Oče je tudi v kuhinji, in vem, da bo cgenj v strehi, ako zagleda tebe."

"O, nič zato," je rekel Gallagher. "Ali je še kdo tam?"

"Ne, vsi so odšli."

"S kom pa govoriš, Mary?" se je oglašil iz kuhinje Jack McPhillip.

"Z nikomer," je zaklicala Mary.

"Kakor da ne slišim moškega glasu," je zavpil oče. "Kdo je?"

"Pst! Je že dobro," je zašepetal Gallagher in jo odrinil, ko je hotela zopet izpregovoriti. "Ne bo me požrl. Jaz sem, jaz, Mr. McPhillip. Pozdravljeni. Novica o vaši nesreči me je zelo užalostila."

Moža sta se srečala na kuhinjskih vratih. Trenutek sta strmela drug v drugega. Nato se je Gallagher zgenil, da bi stopil naprej, in McPhillip se je zdržnil in se odmeknil. Ni govoril, dokler ni bil zopet poleg postelje.

"A, tako vi ste?" je rekel nejevoljno. "In kaj vas je prineslo tako pozno v noč?"

Gallagher se ni zmenil zanj. Obrnil se je k McPhillipovski, ki je še vedno enako sedela pri ognju ter prebirala jagode na svojem molku.

"Oprostite, ako vas motim, Mrs. McPhillip," je rekel mehko in spoštljivo, "sredi vaše . . . e . . . ampak eno, dve vprašanji imam za vas zastran pokojnega. Ali bi hoteli biti tako prijazni —"

"In kakšno pravco imate staviti eno, dve vprašanji?" se je zadržal McPhillip, razjarjen, ker Gallagher ni maral govoriti z njim.

Zdaj je sedel na postelji. Sedel je na postelji plaho, kakor da je v tuji hiši.

Gallagher se je počasi obrnil k njemu ter mu ostro pogledal v oči.

"Pravico, ki jo ima organizator, da zasleduje izdajalca naše stvari."

"Ha," je rešal McPhillip. "In kakšne vrste organizator ste vi?"

"Revolucionaren socialista," je odgovoril Gallagher.

Nato se je žaljivo obrnil ter sklonil glavo, da bi govoril z McPhillipovo ženo.

"Zanikernež prokleti," je zakričal McPhillip ter skočil s postelje. "Ali veš, kaj ti bom povedal? Ti —"

"Oče," je kliknila Mary vijoč roke, "nikar —"

"Tiho, ti mlada koza," je cepetal oče; "ali sem gospodar v lastni hiši, ali nisem? Ti, ti socialista, ali kar že praviš, da si Ti si največji lopov na Irskem. Največji sovražnik svojega razreda. Tak pusti me, Mary, če ne, ti ustrojim kožo. Pusti, da mu povem . . . Pusti me . . . Izpusti me!" je piskal in vreščal, ko ga je tesno prijel okrog života in ga začela siloma pehati iz sobe.

Upri je roke in noge ob podboje ter z nazaj obrnjeno glavo kričal z napol histeričnim glasom:

"Taki kot jaz so preoblikovali, samo da nam nihče zaslug neprisna. Taki kot jaz oprav-

ljamo težko delo, vzgajamo svoje tovariše, zraven pa se pošteno bijemo za boljše razmere. Ljudje tvoje prilike pa so zločinci. Zločinci, zločinci, to ste. Proč roke od očeta, Mary. Nikar —"

"Saj se te ne dotikam," je kliknila Mary. "No, pojdi spat."

Spravila ga je v vežo. Ječal je in bruhal v napol pridušeno stokanje. Po stopnicah grede je venomer tiho tarnal:

"Mar bi ga bil vzel s seboj na zidarski oder, nikar da sem ga šlal, pa bi bil morebiti živ še danes in pošten človek. Če bi bil le . . ."

Nato se mu je glas izgubil v momljanje, ko so se zgoraj za prla vrata za njim.

Ko ga je Mary spravila v postelj ter se vrnila v kuhinjo, je Gallagher sedel poleg njene matere in naglo pisal v beležnico. Klubuk si je bil snel. Njegova na kratko ostrizena črna glava se ji je zdelala jako lepa. Še vedno je vztrepetala, kadar jo je pogledal. Od strani, ko je z zamišljenim izrazom gledal v beležnico, je bil videti obraz jako krut.

Stala je ter ga opazovala, dokler ni končal. Tedaj je vzdihnil. Vstal je. Rekel McPhillipovski nekaj besed. Nato ji je segel v roko in se obrnil k Mary.

"Rad bi govoril s teboj," je

dejal.

Razburjena ga je odvedla v sprejemnico. Tam je bilo tema, in morala je tipati za vžigalicami, da bi prižgala plin. Ni jih mogla najti. Gallagher ji je ponudil svoje. Prižgal je vžigalico. Hotela mu jo je vzeti iz rok. Prsti so se jima dotaknili. Zdržnila se je ter se ob nekaj spo- teknila. Vžigalica mu je pala izmed prstov in ugasnila. Iztegnil je roke, da bi jo prestregel, ko se je spotaknila. Ujel jo je za zapestje ter jo čvrsto držal. Izpregovorila nista niti besedice. Bilo je zelo čudno v temi. Obraza sta jima bila čisto blizu, in vendar nista videla drug drugega. Stala sta mirno, oba je prevzela zagonetna strast, ki jima je vezala jezik. Stala sta mirno skoraj celo minuto v trdem mraku in tišini male, zatohle sobe. Nato je Gallagher izpregovoril. Govoril je z mehkim šepetom. Glas mu je zvenel milo in ljubkujoče. Ustnice so mu bile tako tik njenih, da se je njegova sapa vlažna dotikala njenih ustnic. V njegovem glasu se je nekaj lovilo, kakor bi mu zvok ne bil dovolj krepak, da bi se v zraku ustalil.

"Mary," je rekel, "rad bi, da bi šla nocoj z mano k neki seji preiskovalnega sodišča."

(Dalje prihodnjič)

Frank V. Opaskar

ODVETNIK

1119 HIPPODROME BLDG.

Main 3785

Ob torkih, četrtek in sobotah zvečer od 6. do 8. ure na E. 93d St. in Union Ave. OB SREDAH IN PETKIH 1106 E. 64th St. Res. Tel. Yellowstone 0705-W

ŠEST DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:

Paris Jan. 15 10 P. M.

Ile de France Jan. 30, Feb. 17 12:05 A. M. 12:05 A. M.

Najkrajša pot po telesnici. Vsakdo je v posebni kabini s vsemi modernimi udobnostmi. — Pijača in slava francoska kuhinja. Izredno nizke cene.

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE
26 Public Square
Cleveland, Ohio.

DOBER PREMOK!

Točna postrežba!

The Hill Coal Co.

1261 MARQUETTE RD.

Starl Cimpermanov prostor

Henderson 5798

FRANK ARKO, zastopnik

"Ni nobenih boljših cigaret"

"Jaz sem vedno rabil LUCKIES, in kolikor se mene tiče, ni nobenih boljših cigaret. Čestitam tudi vašemu izboljšanemu Cellophanskemu ovoju z onim malim tabom, ki tako lahko odpre vaš zavojček."

Robert Montgomery

"It's toasted"

Zaščita Vašega Grla—proti dražljajem—proti kašlju

In Makročno-varen Cellophane Obdrža ta "Toasted" Okus Vedno Svež

NARAVNAJE NA LUCKY STRIKE—60 minut z najboljšimi plesnimi orkestri na svetu, in Walter Winchell, katerega današnja napovedovanja postanejo jutrišnje novice, vsak tork, četrtek in soboto večer preko N.B.C. omrežja.

VABLJENI STE NA

SRNJAKOVO VEČERJO

KI JO PRIREDI

Euclid Rifle & Hunting Club

V NEDELJO VEČER, 24. JANUARJA '32

v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

VSTOPNINA \$1.00

Najboljša postrežba, izvrst-

na godba, imenitna pijača.

Kupite si pravočasno vstop-

nico, ki jo dobite pri vsakem

članu.